

Ranné zamyslenia pre Manželské stretnutia seniorov 2018

I.

Prvá vec: spoločnosť sa nás usiluje vyradiť, ale Pán určite nie!

- Pán nás nikdy nevyraďuje.
- Volá nás, aby sme ho nasledovali v každom veku, a aj staroba v sebe nesie milosť a poslanie, pravé Pánovo povolanie.
- **Staroba je povolaním.**
- Nie je to ešte moment «stiahnuť veslá do člna», ale odovzdávať „múdrost“.
- Toto obdobie života sa odlišuje od predošlých, o tom niet pochýb;
  - mali by sme ho aj my sami tak trochu objaviť,
    - pretože naše spoločnosti
      - nie sú duchovne, ani morálne pripravené na to, aby dali tomuto momentu života jeho plný význam.
- Predtým skutočne nebolo bežné mať k dispozícii toľko času;
  - dnes je to oveľa viac.

II.

Seniori nemajú dôležitejšie povinnosti ako toto: čakať na Pána a modliť sa.

- Bremeno veku a čakania sa stráca, ak budeme očakávať Pána v jeho rozličných podobách.
- Spoznať Pána a objaviť novú silu pre novú úlohu: vzdávať vďaka a vydávať svedectvo o Božom Znamení, ktoré prichádza.
- S chuťou hľadáme vlastné slová v modlitbe, znovu si osvojme tie, ktoré nás učí Božie slovo.
- Modlitba starých rodičov a seniorov je veľký dar pre Cirkev!

- Modlitba starých rodičov a seniorov je darom pre Cirkev, je bohatstvom!
- Je mocnou injekciou múdrosti aj pre celé ľudské spoločenstvo, najmä pre to, ktoré je
  - príliš zamestnané,
  - priveľmi zaneprázdnené
  - a príliš roztržité.
- Niektorí predsa musia aj týmto „zaneprázdnencom“
  - vyspievať Božie znamenia,
  - ohlasovať Božie znamenia
  - a modliť sa za nich!

III.

Jeden veľký veriaci minulého storočia z pravoslávnej tradície, Olivier Clément, hovorieval:

- «Civilizácia, v ktorej niet modlitby, je civilizáciou, kde staroba už nemá zmysel.
- A to je desivé.
- My potrebujeme predovšetkým seniorov, ktorí sa modlia,
  - pretože staroba nám je daná pre toto.»
- Potrebujeme seniorov, ktorí sa modlia,
  - pretože staroba je nám daná práve na to.
- Modlitba seniorov je nádherná skutočnosť.
- Môžeme ďakovať Pánovi za prijaté dobrodenia a naplniť prázdnotu nevďačnosti, ktorá ho obklopuje.
- Môžeme sa prihovárať za očakávania nových generácií a dať dôstojnosť pamiatke a obetám generácií minulých.
- Môžeme pripomenúť ambicióznym mladým, že život bez lásky je životom vyprahnutým.
- Môžeme povedať ustráchaným mladým, že nad obavou z budúcnosti je možné zvíťaziť.

Môžeme poučiť mladých, ktorí sú príliš zamilovaní do seba, že je väčšou radosťou dávať ako prijímať.

IV.

- Starí otcovia a mamy vytvárajú neprestajný «chorál» veľkej duchovnej svätyne, kde modlitba prosby a spev chvály podopierajú spoločenstvo, ktoré pracuje a bojuje na životnom poli.

A napokon, modlitba neprestajne očisťuje srdce.

- Chvála a prosba k Bohu chránia srdce pred zatvrdnutím v hneve a sebecke.

Aký nepekný je cynizmus starého človeka, ktorý

- stratil zmysel pre vydávanie svedectva,
- pohŕda mladými
- a neodovzdáva múdrosť života!

Naopak, aké nádherné je povzbudenie, ktoré

- senior dokáže odovzdať mladému človeku v jeho hľadaní zmyslu viery a života!
- Toto je vskutku poslaním starých rodičov, povolaním seniorov.
- Slová starých rodičov majú v sebe niečo osobitné pre mladých.
- A oni to vedia.

Slová, ktoré mi často hovoria mladí, svedčia o tom, aké majú milé spomienky na starú mamu či starého otca, na slová povzbudení, ktoré od nich dostali, na pochopenie, ktoré u nich mali... na láskavé ruky, ktoré ich privinuli..., na odvahu, ktorú im dodávali, na modlitbu do ktorej sa im zverovali v životných skúškach... a hľadániach. Na modlitbu, ktorou im pomáhali nájsť si manžela či manželku...

V.

Všetci seniori sme trochu krehkí.

- Niektorí sú však osobitne slabí, mnohí sú sami a poznačení chorobou.
- Niektorí sú závislí na nevyhnutnej starostlivosti a na pozornosti iných.
  - Urobíme z tohto dôvodu krok späť?

- Ponecháme ich napospas ich osudu?
- Spoločnosť bez blízkosti, z ktorej sa vytráca veľkodušnosť a nezištná láskavosť, a to aj k cudzím ľuďom, je spoločnosťou zvrátenou.
- Cirkev vo vernosti Božiemu slovu nemôže tolerovať tieto degenerácie.
- Také kresťanské spoločenstvo, v ktorom by blízkosť a nezištnosť už neboli považované za nevyhnutné, by spolu s nimi stratila svoju dušu.

Kde niet úcty k starým ľuďom, tam niet budúcnosti pre mladých.

- Dnes musia aj seniori ukázať mladším starostlivosť o spoluseniorov.
- Lebo láska je „chytľavá“ dobrota.
- A ako spoluseniori si otvárame cestu do neba, lebo čo ste urobili jednému z mojich najmenších mne ste urobili, bol som starý, starali ste sa o mňa... starí a starať sa to si je blízke, nielen v tom, že potrebujem starostlivosť, ale že ju aj poskytujem...

VI.

Kresťanské spoločenstvo je domovom tých, čo veria v Ježiša ako zdroj bratstva medzi všetkými ľuďmi.

Cirkev kráča medzi národmi, kráča dejinami mužov a žien, otcov a matiek, synov a dcér: toto sú dejiny, na ktorých Pánovi záleží.

- Veľké udalosti svetských mocností sa vpisujú do historických kníh a tam i zostávajú.
- Ale dejiny ľudských vzťahov sa zapisujú priamo do srdca Boha; a sú to dejiny, ktoré zostávajú naveky.
- Toto je miesto života a viery.
- Rodina je miestom neoceniteľného a nezmazateľného uvedenia nás samých do týchto dejín;
  - dejín života v plnosti, ktoré končia v kontemplácii Boha po celú večnosť v nebi,
  - ale začínajú sa už v rodine!

- Kvôli tomuto je rodina dôležitá.

V evanjeliách nemá Ježišovo zhromaždenie formu exkluzívnej a uzavretej sekty, ale rodiny, pohostinnej rodiny...

- Ježiš vytvára okolo seba spoločenstvo, „zhromaždenie“, čiže zoskupenie osôb.
- V tomto tkvie zmysel slova „cirkev“.
- Aby táto Ježišovho skutočnosť zhromaždenia bola živá, je nevyhnutné oživiť spojenectvo medzi rodinou a kresťanským spoločenstvom.
- Mohli by sme povedať, že rodina a farnosť sú dvoma miestami, kde sa uskutočňuje to spoločenstvo lásky, ktorého konečným zdrojom je sám Boh.
- Cirkev, ktorá je skutočne cirkvou podľa evanjelia, nemôže mať inú formu ako formu pohostinného domu s dverami vždy otvorenými. Rodina ak domáca Cirkev musí mať rovnako tieto parametre. Tak to učila mama Margita aj svojich synov Antona, Jožka i Janka.
- Cirkvi, farnosti, inštitúcie, ktorých dvere sú zavreté, sa nemôžu nazývať cirkvami, ale múzeami! – povedal pápež František

VII.

Posilňovať spojenie medzi rodinou a kresťanským spoločenstvom je dnes nevyhnutné a neodkladné.

- Potrebujeme však veľkodušnú vieru, aby sme dospeli k múdrosti pre obnovenie tohto spojenectva – hovorí pápež František a pokračuje:
  - Niekedy sa rodiny stiahnu do ústrania tvrdiac, že nemajú nie sú na dostatočnej úrovni:
  - ‚Otče, naša rodina je chudobná a tiež trochu rozbitá‘,
  - ‚Nie sme schopní‘, ,
  - Už teraz máme doma veľa problémov‘,
  - ‚Nemáme silu‘.

Toto je pravda, avšak nikto nie je hodný, nikto nie je na dostatočnej úrovni, nikto nemá silu!

- Lebo bez Božej milosti nemôžeme nič urobiť.
- Všetko je nám dané, zadarmo dané!

- Pán nikdy nepríde do novej rodiny bez toho, že by neučinil nejaký zázrak.
- Len si pripomeňme, čo urobil na svadobnej hostine v Káne!
- Áno, ak sa odovzdáme do rúk Pána, on dá, aby sme činili zázraky – tie každodenné zázraky! – keď je tam, v tej rodine Pán.

Prirodzene, i kresťanské spoločenstvo musí vykonať svoju časť práce.

Napríklad,

- snažiť sa prekonávať príliš direktívne a funkcionálne postoje;
- uprednostňovať medziľudský dialóg spolu so vzájomným poznávaním sa a vzájomnou úctou.
- Nech rodiny prevezmú iniciatívu
- a cítia zodpovednosť prinášať ich vzácne dary do spoločenstva.
- Všetci si musíme uvedomiť, že kresťanská viera sa žije na otvorenom poli života zdieľaného so všetkými;
- rodina a farnosť majú pre celú spoločnosť uskutočňovať zázrak života,
  - ktorý bude životom viac komunitným,
  - s väčším prínosom pre celú spoločnosť.